

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ جنوری ۲۰۲۱

آیا تنها "خلیلزاد" عزا خواهد گرفت و یا طالب و پاکستان نیز بر گلیم غم خواهند نشست؟

(۱)

چهارشنبه - ۰۱ دلو ۱۳۹۹ - کابل: در یادداشت امروز مکث کوتاه و گذرائی به گفته های جانشین احتمالی "مایک پمپئو" وزیر خارجه در اداره "ترمپ" خواهیم داشت:

"آنتونی بلینکن" نامزد وزیر امور خارجه دولت جدید امریکا در جلسه تأیید صلاحیت خود در مجلس سنای آن کشور به روز سه شنبه ۳۰ جدی گفته است: " ما می خواهیم به جنگ بی پایان خود در افغانستان خاتمه دهیم. می خواهیم نیروهایمان را برگردانیم. می خواهیم تا حدودی ظرفیت برخورد با هرگونه بازگشت تروریسم را که اصلاً برای آن به آنجا رفته ایم، حفظ کنیم." - رسانه ها-

او اضافه کرد: "باید به دقت بررسی کنیم که واقعاً در مورد چه چیزهایی مذاکره شده. من هنوز از این جزئیات آگاه نیستم." - رسانه ها-

قبل از پراختن به این گفته ها و اظهارات می باید یک نکته را هیچ زمانی از یاد نبرد: در ایالات متحده امریکا و در اکثر کشورهای امپریالیستی غرب و شرق، علی رغم آن که طرح، تعقیب و تطبیق یک سیاست به نام این و یا آن سیاستمدار، فرد و یا گماشته دستگاه های حاکمیت مسما می گردد، مگر در واقعیت امر افراد مجری آن سیاست فقط گماشتگانی اند که به انجام آن امر از جانب مقامات و نهادهایی که هیچ گاهی اسمی از آنها برده نمی شود، موظف شده اند، در جمع این گماشتگان آنهایی به نام موفق، مشخص می گردند که قادر شده باشند حین اجرای سیاست معین، مقداری آن را با سلیقه و روش خاص خودش رنگ آمیزی و قابل پذیرش برای طرف مقابل ساخته باشد.

بر همین مبنا وقتی راجع به آینده مذاکرات به اصطلاح صلح بین دولت دست نشانده و داوطلبان جدید مزدوری و رقیت در وجود طالب صحبت می نمائیم، نباید هیچ گاهی نباید بیندیشیم که گویا شخص "خلیلزاد"، "پمپئو" و حتا "ترمپ" واضعان سیاست نزدیکی با طالب بوده و با ختم دوران حاکمیت شان، همه چیز از اساس تغییر خواهد خورد. عکس چنین پنداری باید بپذیریم که تصمیم گیرندگان واقعی سیاست در امریکا که گاهی از آنها به نام "دولت در سایه" نیز یاد می شود، مصمم اند در عوض جواسیس تکنوکرات که در جریان دو دهه ثابت ساخته اند، نه تنها در افغانستان سخت بی

ریشه اند بلکه چنان در فساد غرق اند که "داکتران" آنها در سطح یک "ملای قریه" ظرفیت و توانائی تطبیق برنامه ها و ستراتیژی امریکا را ندارند؛ قشر مفتخور و بی همه چیز ملا و در رأس همه طالب را جایگزین نمایند.

در این میان ممکن است برخی اعمال سلیقه ها، گذشت ها و امتیاز دهی های اضافی که روی مجبوریت سریعتر رسیدن به صلح با طالب صورت گرفته، مجدداً بازنگری گردد و این همان چیزی است که کاندید جدید مقام وزارت خارجه آن را صریحاً بیان داشت. از همین رو در بحث کنونی بدون آن که توهم تغییر بنیادی در برخورد با طالب را بخواهم نزد شما خوانندگان عزیز خلق نمایم، معنایی را که جملات مورد نظر افاده می نماید باز نموده، بر مبنای آن بر چگونگی روند مذاکرات در آینده نظراتم را تقدیم خواهم داشت.

ادامه دارد